

Sprawa C-912/19

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

Data wpływu:

13 grudnia 2019 r.

Oznaczenie sądu odsyłającego:

Oberlandesgericht Düsseldorf (Niemcy)

Data wydania postanowienia o wystąpieniu z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym:

4 grudnia 2019 r.

Strona pozwana i wnosząca apelację:

Agrimotion S.A.

Strona skarżąca i druga strona postępowania apelacyjnego:

ADAMA Deutschland GmbH

OBERLANDESGERICHT DÜSSELDORF

POSTANOWIENIE

W sprawie

Agrimotion S.A., [...] Bydgoszcz, Polska,

strony pozwanej i wnoszącej apelację,

[...]

przeciwko

ADAMA Deutschland GmbH, [...] Köln

stronie powodowej i drugiej stronie postępowania apelacyjnego:

[...] 20 izba cywilna Oberlandesgericht Düsseldorf (wyższego sądu krajowego w Düsseldorfie) [...] w dniu 4 grudnia 2019 r.

p o s t a n o w i ł a :

[Or. 2]

I.

Postępowanie zostaje zawieszono.

II.

Oberlandesgericht Düsseldorf przedkłada Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej następujące pytania prejudycjalne dotyczące wykładni art. 52 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1107/2009 z dnia 21 października 2009 r. dotyczącego wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin i uchylającego dyrektywy Rady 79/117/EWG i 91/414/EWG (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie środków ochrony roślin”):

Czy przedsiębiorstwo, które w państwie członkowskim wprowadzenia wprowadza do obrotu środek ochrony roślin, który uzyskał zezwolenie w państwie członkowskim pochodzenia, może powołać się na pozwolenie na handel równoległy udzielone przedsiębiorstwu trzeciemu przez właściwy organ państwa członkowskiego wprowadzenia, w przypadku gdy na kanistrach, które są wypełnione środkiem ochrony roślin i w których jest on

wprowadzany do obrotu w państwie członkowskim wprowadzenia, jest umieszczona informacja o posiadaczu pozwolenia oraz przedsiębiorstwie importującym? Jeżeli istnieją dodatkowe wymogi, to jakie są to wymogi?

U z a s a d n i e:

- 1 Powódka zajmuje się dystrybucją wielu środków ochrony roślin w Niemczech, dla których uzyskała zezwolenie na dopuszczenie do obrotu w Niemczech. Rozprowadza ona środki ochrony roślin również w innych państwach członkowskich, gdzie w odpowiednich przypadkach są one nabywane przez mającą siedzibę w Polsce pozwaną w celu ich wprowadzenia i sprzedaży w Republice Federalnej Niemiec. Pozwana reklamuje tę dystrybucję w Internecie w języku niemieckim. Posiadaczem pozwolenia na handel równoległy wydane go przez właściwy niemiecki organ ze względu na identyczność ze środkami ochrony roślin, które uzyskały zezwolenie na rzecz powódki w Niemczech, jako środkami referencyjnymi, nie jest strona pozwana, lecz mająca siedzibę w Zjednoczonym Królestwie spółka Bernbeck [Or. 3] LLP. Członek zarządu pozwanej poinformował właściwy organ rejestrowy w Cardiff, że kontroluje pośrednio lub pośrednio spółkę Bernbeck LLP w ponad 75%.
- 2 Przed przywozem do Republiki Federalnej Niemiec pozwana umieszcza nową etykietę na kanistrach, które są napełnione środkami ochrony roślin. Na tej etykiecie widnieje między innymi nazwa pozwanej jako przedsiębiorstwa dystrybucyjnego, nowa nazwa danego środka ochrony, nazwa środka referencyjnego w Republice Federalnej Niemiec oraz nazwa posiadacza pozwolenia na handel równoległy. Przykład jest przedstawiony na zdjęciu poniżej. [Or. 4]

[Or. 5]

- 4 Powódka uważa, że dystrybucja tych kanistrów w Republice Federalnej Niemiec jest niedopuszczalna. Jej zdaniem pozwana nie jest posiadaczem pozwolenia na handel równoległy.
- 5 Pozwana utrzymuje natomiast, że może powołać się na udzielone spółce Bernbeck LLP pozwolenie na handel równoległy, jeżeli – tak jak w niniejszej sprawie – o pozwoleniu tym jest wzmianka na kanistrach. Taki jest też punkt widzenia właściwego organu.
- 6 Landgericht (sąd krajowy) nakazał pozwanej zgodnie z żądaniem pozwu zaniechanie [wprowadzania do obrotu] i udzielenie informacji, jak również zobowiązał pozwaną do zapłaty odszkodowania. Sąd ten przyjął, że pozwana nie może powoływać się na pozwolenie na handel równoległy udzielone spółce LLP. Jak bowiem wynika z art. 52 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin ma ono charakter indywidualny.
- 7 Wyrok ten pozwana kwestionuje w swojej apelacji. Powołuje się ona w szczególności na przeciwne stanowisko organu właściwego dla Niemiec oraz praktykę innych państw członkowskich.

W przedmiocie pytania prejudycjalnego

- 8 Rozstrzygnięcie sporu zależy od pytania prejudycjalnego. Gdyby pozwana nie mogła powołać się na pozwolenie na handel równoległy udzielone spółce Bernbeck LLP, apelację należałoby oddalić. Zgodnie z prawem niemieckim powódka mogłaby – jako konkurent pozwanej – uzyskać sądowy zakaz dystrybucji środka ochrony roślin w Republice Federalnej Niemiec, gdyby dystrybucja ta była niezgodna z prawem. Kwestia, czy dystrybucja ta jest niezgodna z prawem, zależy od wykładni art. 52 rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin. W wyroku z dnia 14 listopada 2019 r. (C-445/18,

ECLI:EU:C:2019:968) Trybunał wypowiedział się już co prawda w przedmiocie art. 52 rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin, lecz nie w odniesieniu do problemów, które są istotne dla niniejszej sprawy.

- 9 Warunki określone w art. 52 rozporządzenia dotyczącego środków ochrony roślin są spełnione w zakresie, w jakim nie są one przedmiotem odesłania prejudycjalnego. Nie kwestionuje się, że środki ochrony roślin uzyskały zezwolenie w państwach członkowskich, w których są one nabywane przez pozwaną. Środki ochrony roślin są również przedmiotem [Or. 6] pozwolenia na handel równoległy wydane przez właściwy organ niemiecki. Nie jest jednak jasne, jakie skutki powoduje fakt, że posiadaczem pozwolenia na handel równoległy nie jest pozwana, lecz spółka Bernbeck LLP.
- 10 W wyroku z dnia 8 listopada 2007 r. (C-260/06 i C-261/06; ECLI:EU:C:2007:659) Trybunał wyjaśnił w odniesieniu do stanu prawnego przed wejściem w życie rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin, że uregulowania krajowe, w myśl których dla przywozu w handlu równoległym wymagana jest procedura uproszczona a pozwolenie ma charakter indywidualny, nie podlegają zakwestionowaniu (pkt 37 i nast.). W Niemczech sądy i doktryna uznają na podstawie między innymi uregulowania zawartego w art. 52 ust. 4 zdanie drugie rozporządzenia w sprawie środków ochrony roślin, że orzecznictwo to ma nadal zastosowanie; z przepisu tego wynika bowiem możliwość wydania większej liczby pozwoleń na handel równoległy dla tego samego produktu.
- 11 Jest to jednak wątpliwe, ponieważ zgodnie z motywem 9 przeszkody w handlu między państwami członkowskimi powinny być dalej redukowane. Zgodnie z praktyką właściwych organów w kilku państwach członkowskich (Zjednoczone Królestwo, Litwa), o której poinformowała pozwana, wydaje być możliwe, że przedsiębiorstwa mogą powoływać się na pozwolenie na handel równoległy, wydane przedsiębiorstwu trzeciemu; wynika to z faktu, że [...] w dokumentach dotyczących pozwolenia dokonuje się rozróżnienia między posiadaczem pozwolenia a importerem. Możliwość ta może mieć zastosowanie w szczególności

wówczas, gdy – jak w niniejszej sprawie – posiadacz pozwolenia na handel równoległy jest oznaczony na kanistrach i tym samym znana jest osoba kontaktowa i osoba odpowiedzialna; w ten sposób mogłyby zostać uwzględnione motywy przedstawione w wyroku z dnia 8 listopada 2007 r. w odniesieniu do indywidualnego charakteru pozwolenia na handel równoległy. W pewnych okolicznościach również organ właściwy dla Republiki Federalnej Niemiec (federalny urząd ochrony konsumentów i bezpieczeństwa żywności) uznaje taką możliwość.

- 12 Jeśli co do zasady jest to dopuszczalne, to jest dalej niejasne, czy mogą istnieć w tym względzie inne warunki. Można na przykład sobie wyobrazić, że dane przedsiębiorstwo powinno zostać wymienione przy składaniu wniosku o wydanie pozwolenia na handel równoległy po to, aby właściwemu organowi było znane rzeczywiście odpowiedzialne przedsiębiorstwo. Właściwy niemiecki organ stwierdził, że dystrybucja dokonywana przez [Or. 7] pozwaną w Niemczech jest dopuszczalna, w przypadku gdy – jak ma to miejsce w niniejszej sprawie – posiadacz pozwolenia jest oznaczony na etykiecie i posiadacz pozwolenia jest „pierwszym podmiotem wprowadzającym towar do obrotu w Niemczech”; wydaje się on zatem przyjmować, że jedynie odsprzedaż wewnątrz Niemiec może być następnie dokonywana przez każde przedsiębiorstwo. Rzeczywiste istnienie możliwych innych warunków może zostać wyjaśnione dopiero wtedy, gdy sąd będzie wiedział, jakie to są warunki.

[...]